

**Hexaēmeron Hē Toi, Kosmourgia, Georgiou tou Pisidou
diakonou ...**

Georgius <Pisida>

Lutetiae, 1585

Ouorum descriptio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70102](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70102)

PISIDÆ, MVNDI OPIIFICIVM.

Ceu triticum frictum, parata & tosta sint:

Nam mentis haud formica tantæ erat capax,

Vt præuidendi modulum haberet cognitum:

Ni præuidens quæ mens foret, sibi vt minùs

Præsumerent qui sidera alta examinant,

Mirentur at formicam, vti animal tantulum

Æstatis ac brumæ asperæ prænuncium est.

Quorū def-
criptio.

Plin. l. 10. 59.

Quis disparem ovis præbuit naturam, & his

In paruulis Elementa monstrauit typis?

Membranam eis tenuem inferens, tanquam aëra,

Vitellum vt ignem, album liquorem, veluti aquam:

Vt terra quod durum est: facit natura enim

Extra quod est, telluris vt medium globum:

Foris vt resolui septa firma non queant,

Neque rursus obtundi meatus intimi.

Nam intra vitellum semen & matrix inest,

Sanguinea quædam gutta semper palpitans:

Cuius ope membra eduntur istic pleraque,

Carnesque & alæ, & ossium compagines.

De Pauone.

Plin. l. 10. c. 20

Cic. 3. de Fin.

Agellius l. 7. c.

17. Colum l. 8.

c. 11. Athenens

l. 9. Deipno.

Pauone viso quis parum mirabitur

Sapphirum in auro innexum, & in gemmantibus

Alis, smaragdo purpuram viridi insitam:

Varios colores seminatos vndique,

Mixtos citra confusionem splendide?

De locustis,

Exod. 10,

Quis nam in aciem educit locustarum agmina

Aligera, collecta in neces Ægyptias:

Vt nubilum telum abditi sagittari,

Iaculum paratum, hastamque motam vi sua:

Denfam

1200

1210

1220

1200 Ὡς ἄρτος ὀπλὸς ἄρα θῆ πεφρυγμένος
 Οὐ γὰρ ποσαύτης ἰῶ ὁ μύρμηξ φροντίδος,
 Ὡς ῥυθμὸν ἄρην γνωστικῆς παροβλεψίας,
 Εἰ μὴ τις ἰῶ παρόνοια μὴ φρονὴν μέγα
 Τοῖς τῆς ἐν ἄεροις αἰπῶν ζυγασίας,
 Ἀλλ' ὥστε ἔ μύρμηκα θαυμάζην, ὅπως
 Χειρῶν δα δηλοῖ καὶ παρμηνὴς ἴεος.

1210 Τίς ποικίλλω δίδωσι τοῖς ὡῖς φύσιν,
 Μικροῖς ἢ τὰ στοιχεῖα δεκνὴς τύποις,
 Τὸ λεπτὸν αὐτοῖς ἐμβόλων ὡς ἀέρα,
 Τὸ ξανθὸν ὡς πῦρ, καὶ τὸ λευκὸν ὡς ὕδωρ.
 Τὸ σκληρὸν ὡς γλῦ, ἀπογαμοῖ * γὰρ ἡ φύσις
 Εξώθεν αὐτῶ, γῆς μεσοκλήρου δίκην,
 Ὡς μήτε τοῖς ἐξώθεν ἐκλύσαι ῥόνοις
 Μὴ δ' αὖτε τοῖς ἐξώθεν ἀμβλυῶσαι πόροις.
 Εἴθε γὰρ αὐτοῖς αἰτὴ μήτρας καὶ ἀπόρου,
 Σπῆμῃ τις ἐμπέφυκεν * ἡματωμένη,
 Δι' ἧς * ἐκθεσε σωματοῖ τὰ ποικίλα,
 Εἰς σάρκα, εἰς ὄστωσιν, εἰς πτερῶν χύσιν.

1220 † Ὡ πῶς ἰδὼν τις τὸν ταῶν μὴ θαυμάσει
 Τὸν χρυσὸν ὡς σάπφειρον ἐμπεπλεγμένον,
 Καὶ τὴν πτερωτὴν ἐν σμαραγδῶ πορφύραν,
 Τὰς πολυμύρφους σιωτέους τῆς χρωμάτων,
 Ὅλας ἀσυχύται τε ἔ μεμψιδύρας;

Τίς ἐκτρατεῖ * παλκενὴ τὴν ἀκρίδα;
 Ἔθνος πτερωτὸν εἰς φθορὰν Αἰγυπτίων,
 Βέλος * νεφάδες ἐξ ἀδήλου τοξότου,
 Λόγχην ἐποίμην, αὐτοκίνητον ἄρου,

καὶ ὡς

χ. αἱματου
 μέν.
 χ. ἐκείνα
 Ταῶν.
 χ. Ὡς εἴ τις
 ἰδοὶ τὰ ταῶν,
 ἢ θαυμάσει.

καὶ ἀκρί
 δων.

χ. παγγενῆ.

χ. ζοφῶδες.

ΠΙΣΙΔΟΥ ΚΟΣΜΟΥΡΓΙΑ.

Πυκνὴν Φάλαγγα, μυειόσομον Ξίφος,
 Πηδητικὴν ἔπαλξιν ἀσπίδος μέγιστον·
 Οὐχ ἴσα γὰρ, ἀλλὰ πλήθη, καὶ βέλη,
 Ερπου(α πορταί, καὶ κλονεὶ πτερομύθη,
 Δοκεῖ δὲ φύλαξ ἔ παλίνδρομος μύθη,
 Φθείρει πρὸς κροσσὸν, καὶ τείλει πρὸς χροσσόν,
 Τήκει τὰ δένδρα, καὶ μύθει τὴν πόδον,
 Ωμὴν ἀμύθη τῆν ὄπαν τὴν ἰκμάδα,
 Τρυγὰ τὰ φύλλα, τὴν βύζαν ὃ βόσκε·
 Καὶ συλλέγει τὰ κάλα, ἔ τείνει πάλιν,
 Ὡς πρὸς τὰ ἰδύρα τῆν βελάν οἱ φξότα·
 Καὶ τραυματῶν ὃ σῶμα τῆν ἐνδύτων,
 Τοῖς ἀντιόξοις τῆν * σιγῶν ἀκοντίοις.

1230

25. βελών.

Καὶ μὴ τις ἱμαῖς κερπορήμων φαυλίσοι,
 Ὡς πρὸς τὰ μικρά, ἔ χροσσὸν τέμνημύθη,
 Κινοῦσας εἰκὴ τῶ λόγον τὴν ἀξίονα.

1240

25. ἠγλασ-
μύθη.

Εἰ γὰρ τις οἶκον * ὠρεϊσμένον βλέπων
 Μορφῶν ἀπαφράσωντα κεχρησαμύθη,
 Ἠρμωσμένον δὲ ἔ σιδήρω καὶ ξύλοισ,
 Καὶ τῆ πενχεῶ συμπλοκῆ τῆν ὄφρακων,
 Σὺν τοῖς μεγίστοις καὶ τὰ μικρά θαυμάσθ,
 Στέργων ἀπὸ τῶ, ἔ κροσσὸν τὸν ἐργάτιον.

Πᾶς οὐχὶ μάλλον ἔ πρὸς ἐργάτου λόγον,
 Μύθη καὶ κῶνωπα καὶ τὴν ἀκρίδα,
 Τὰ πᾶντα θαυμάσθ ἐργα σὺν φόβῳ;
 Πᾶς ἢ χαμερπῆς καὶ ἰσαύτη σμικρότης
 Τυχῶν ἰσαύτης ἠξιώθη φροσίδος,
 Ὡς ἔ φροσῶν ἐντεθῆναι καὶ κροσσός.

1250

1250

Densam cateruam, centicipitèmq; gladium,
Saliensq; præsidium inquieti prælij:

D. Basil. hom. 1
8. Hex. Plin.
7. 11. c. 28.

Locusta enim non stat, feritq; & cursitat,

1230 Vastatq; repens, peruolitat omnia loca,

Fugasq; simulat, reciproca & sistit via:

Ac perimit antè tempus, antè diem metit:

Arbusta marcere, & rigere herbas facit:

Crudum liquorum exsugit humorem omnium:

Vindemiat folia, at vorat vindemiam:

Cadauera modò congregat, modò dissipat,

Nervos sagittarum vt sagittipotens solet:

Et hostium corpus suorum vulnerat,

Hastilibus crurum recuruorum horridis.

1240 Nec vllus ideò nos blatero derideat,

Quòd ad minuta hæc, maximèq; exilia,

Sermonis axem inaniter conuertimus.

Si quispiam domum superbam viderit,

Imagines in qua renident aureæ,

Ferròq; constructam, trabibus & ligneis,

Ac paupere laterum applicata fabrica,

Mirabitur minuta cum magnis simul,

Et cuncta laudans, opifici applaudet bono:

At quanto magis is verbi opificis omnium

1250 In culice, formica & locusta paruula,

Suspiciet opera tanta cum formidine?

Quo pacto humi quæ abiecta serpit paruitas

Honorata tanta prouidentia Dei est,

Vt inderetur robur & prudentia

Occupatio,
Et elegans
comparatio
adificij cum
opificio Dei.